

Η φύση έχει αναγνωριστεί από την αρχαιότητα ως παράγοντας θεραπείας, συσχετιζόμενη με τη λατρεία, τη νοσηλεία και την ψυχική υγεία. Οι θεραπευτικοί κήποι, αν και εμφανίστηκαν εντονότερα την περίοδο της επιδημίας της φυματίωσης (1885–1910), άρχισαν να ενσωματώνονται συστηματικά στους χώρους υγειονομικής περίθαλψης από τη δεκαετία του 1990 (Marcus & Sachs, 2013). Οι σύγχρονες μελέτες αποδεικνύουν τη θετική τους επίδραση στη βελτίωση της σωματικής και ψυχικής υγείας, ιδίως σε πληθυσμούς με αναπηρίες (Ulrich, 1984· Söderback et al., 2004).

Το παρόν άρθρο είναι μια σύντομη εισαγωγή που εστιάζει στη σημασία των θεραπευτικών κήπων για άτομα με προβλήματα όρασης, με αναφορά στον σχεδιασμό τους, τα αισθητηριακά ερεθίσματα που χρησιμοποιούνται, καθώς και σε παραδείγματα εφαρμογής. Επιπλέον, αναφέρονται τα επιστημονικά τεκμηριωμένα οφέλη τους και η ανάγκη ανάπτυξης νέων προσβάσιμων φυσικών χώρων.